

Kıbrıs'ta

SOSYALIST GERÇEK

Haftalık Siyasi Gazete

10 Kasım Cuma 2006, Yıl 10, Sayı:228 Fiyatı:1 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK-CERHE-HÜKÜMETİ!
ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

■Düşünen, rejimin varlığını sorgulayan ve gelecek için çözümler üreten gençler istemiyor burjuva-emperyalistler...

■Okuyan, inceleyen ve bulgularını paylaşarak ve de tartışarak yetişen gençler istemiyor burjuva-emperyalistler...

■Uyuşturucu tüccarlarının arkasında bankalar, burjuva-emperyalist devletlerin gizli servisleri ve onların kurdurdukları ya da kurulmasına teşvik ettikleri mafya örgütleri vardır.

■Uyuşturucu ticaretinden elde edilen paralarla "İslam için savaş" yapanların insanlık düşmanı suçları çift yönlüdür. Hem uyuşturucu ticareti yapmaları, hem de dini amaçlarla insanları öldürmekle...

■Uyuşturucu ticareti yapanlar kendi ceplerini doldururken tek amaç gütmektedirler: Ceplerini hızlı bir şekilde şişirmek!

■Ceplerini hızla şişirmek için kurulan ve azami karlar amacıyla yürütülen çalışma kapitalist-emperyalizm düzeninin ta kendisidir.

■Mevcut üretim ilişkileri yok edilmeden, emperyalizm ve onların Kıbrıs'taki uzantılarının iktidarı aşağı edilmeden ve insanların sağlıklı ve çok yönlü gelişmesini sağlayacak emeğin iktidarı kurulmadan uyuşturucuya karşı savaş kazanılamaz.

■Uyuşturucu ticaretine ve kullanımına karşı HAYIR diyerek Sosyalist Toplum örneğini kendine rehber edin!

■Uyuşturucu ticaretine ve kullanımına karşı kendini sosyalizm bilinci ile donat!

■Uyuşturucu ticaretine ve kullanımına karşı mücadeleyi KSP'de örgütlenerek yükselt!

Uyuşturucu İle Mücadelede İki Yaklaşım

Geçtiğimiz hafta İnönü Barış Başaran'ın ölümünün uyuşturucudan kaynaklandığı haberleri Kıbrıs'ın kuzeyinde uyuşturucu yaygınlığını bir kez daha gündeme getirdi. Uyuşturucu ile ilgili polis tutuklamalarını gazetelerde onlarca kez görmemize rağmen uyuşturucu maddelerinin kuzey Kıbrıs'a sokulmasında azalma değil de artış olduğu piyasadaki uyuşturucu fiyatlarından bellidir. Uyuşturucuların oraokullara kadar yayıldığı dikkate alındığında uyuşturucuya karşı yürütülen mücadelenin ne kadar etkisiz olduğu açıkça ortadadır.

Sayfa 2'de

DAÜ Çalışanlarından Eylem

DAÜ çalışanları arasında örgütlü DAÜ Bir-Sen ve DAÜ Per-Sen bir süredir Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde sürdürdüğü eylemi, 9 Kasım günü Meclis önüne taşıdı. Mücahitler Parkı olarak bilinen parkın önünde toplanan yaklaşık 500 DAÜ çalışanı pankartları ile birlikte, slogan atarak Meclis önüne yürüdüler. Sayfa 9'da

**OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...**

Uyuşturucu İle Mücadelede İki Yaklaşım

Geçtiğimiz hafta İnönü'lü Barış Başaran'ın ölümünün uyuşturucudan kaynaklandığı haberleri Kıbrıs'ın kuzeyinde uyuşturucu yaygınlığını bir kez daha gündeme getirdi. Uyuşturucu ile ilgili polis tutuklamalarını gazetelerde onlarca kez görmemize rağmen uyuşturucu maddelerinin kuzey Kıbrıs'a sokulmasında azalma değil de artış olduğu piyasadaki uyuşturucu fiyatlarından bellidir. Uyuşturucuların oraokullara kadar yayıldığı dikkate alındığında uyuşturucuya karşı yürütülen mücadelenin ne kadar etkisiz olduğu açıkça ortadadır.

YeniDüzen yazarlarından Hüseyin Ekmekçi ve Afrika yazarlarından Ali Osman'ın uyuşturucunun kökünü kazınmada sergiledikleri yaklaşımlar dikkat çekicidir. Bu demokrat ya da ilerici-devrimci olarak bilinen yazarlarımızın sorunun kaynağı hakkındaki yaklaşımlarında uyuşturucu sorununa ne kadar sığ baktıklarını sergiliyor.

Hüseyin Ekmekçi spor kulüpleri ve belediyelerin aktif katılımı ile uyuşturucunun kökünü kazınabileceğini savunurken Ali Osman ise KKTC'nin ortadan kalkması ile uyuşturucunun TC'den gelmesinin kökünü kazınabileceğini öne sürüyor. Her iki demokrat-devrimci yoldaşlar sorunun gerçek kökenini kitlelere anlatmak yerine kendi siyasi duruşları ile uygun bir şekilde kitleleri yanlış bir şekilde yönlendiriyorlar.

DÜNYADA UYUŞTURUCU TİCARETİ

"Neden uyuşturucu ticaretine rağbet var?" sorusuna cevap aramak zorundayız. KSG geçtiğimiz sayılarda uyuşturucu ticaretinin dünya çapında nasıl yaygınlaştığını ve bunun kökeninin kapitalist mentaliteden kaynaklanan çabuk paralar elde etmek olduğunu vurguladı.

Uyuşturucu ticareti diğer meta üretimleri gibi ayrı bir pazara sahip... Burjuva yasalarla yasaklanmış olmasına karşın birçok şirketleri ve kurumları besleyen bir pazar... BM dünya çapında 50 milyon uyuşturucu bağımlısı olduğunu ve uyuşturucu ticaretinin dünya çapında 400 milyar ABD doları dolayında olduğunu açıkladı. Bu uyuşturucu ticaretinden üreticiden tutun da güvenlik güçlerine, avukatlara, murakıplara, kimyagerlere ve bankalara kadar herkes besleniyor. Kapitalizm-emperyalizim merkezinde insanlığın sağlığı değil de azami kar dürtüsü olduğundan birçok kişi, kurum ve kuruluş çabuk para elde etme hırsı ile bujuva yasalarla yasaklanmış dahi olsa uyuşturucu ticaretine girmekten çekinmez. Ne de olsa "büyük risk büyük kazançlar getirir" kapitalist-

emperyalist felsefesi daha liselerde ve de hayatın her alanında gençlere aşılarmaya başlanır. Burma'daki, Pakistan'daki ya da Afganistan'daki köylü ailesini geçindirmek için uyuşturucu tüccarlarının haşhaş verdiği yüksek fiyat karşısında düşük fiyatla alınan tahılı üretmek yerine haşhaş üretmeyi tercih ediyor.

Uyuşturucu pazarının daha fazla Avrupa ve ABD piyasası olduğu dikkate alındığında uyuşturucu tüccarlarının hedefi iyi gelirli piyasalarda uyuşturucu bağımlıları yaratarak uzun vadeli alıcılar yaratmadır. Bu tesbit tüm burjuva uzmanlar tarafından da çok iyi biliniyor. Ancak uyuşturucu üretimi için gerekli kimyasal maddeler de yine bu Batılı ülkelerin tekelleri tarafından üretilip satılmaktadır. Uyuşturucu ticaretinden elde edilen paralar da yine Batılı bankalar üzerinden el değiştiriliyor.

Dünya çapında yaratılan bu ağ içerisinde birçok ülkenin bankaları, devlet

memurları, hükümetleri ve de güvenlik güçleri yer almaktadır. Örneğin, 1980'lerdeki Afganistan mücahitleri ile Bosna'da müslümanlarla beraber savaşan çok uluslu

mücahitlerin eroin parası ile beslendiği birçok burjuva uzmanlar tarafından kanıtlanmıştır. Bu da uyuşturucu ticaretinden elde edilen paraların bir kısmının aynı zamanda birçok ülkede çıkarları olan yabancı devletlerin ulusal çatışmaları körüklemek amacıyla kullanıldığı açıkça ortadadır. Aksi takdirde IMF ve Dünya Bankası'na borçları olan hükümetler ve devletler kendi çıkarları için değişik yörelerde ulusal çatışmaların devamı için parayı nereden bulacaklar ki? Diğer bir deyimle uyuşturucu ticareti devletler ve de hükümetler tarafından gizlice örgütleniyor. Bu uyuşturucu ticareti için de azami paralar elde etmek isteyen bir dizi kapitalisti devreye konuyor. Sokak pazarlamacıları, kurierler, taşımacılık firmaları, bankalar ve güvenlik güçleri bu kapitalist zincirin birer halkalarını oluşturur.

HÜSEYİN EKMEKÇİ ÇÖZÜM PLANI

Tüm bu gerçekler balçıkla sıvanmaz olmasına karşın Hüseyin Ekmekçi yoldaşımız spor kulüpleri ve belediyeler

ile bu uyuşturucu illetinin üstesinden gelinebileceğini iddia ediyor. Biz spor kulüplerinin ve de belediyelerin uyuşturucu ile mücadelede yer almalarına karşı değiliz. Ancak burjuva-emperyalist bir ortamda bu kurumların gerçek anlamda topluma hizmet vereceklerine kim inanır ki? Hele de uzun zamandır spor kulüplerinin ve de belediyelerin belirli kişi ve zümrelerin çıkar merkezleri olarak kullanıldığı dikkate alındığında...

Uyuşturucu ile mücadelenin bu mevcut üretim ilişkileri, bu belediyeler, bu spor kulüpleri ve de kar amacıyla kurulmuş bu kapalı spor salonları

dikkate alındığında fiyasko ile sonuçlanacağı, diğer Avrupa ülkeleri ile ABD'de olduğu gibi daha da yaygınlaşacağı açık bir gerçek değil mi?

Bugünkü belediye kurumlarının çöp toplama ve su sağlama konusunda dahi ne kadar aciz oldukları gün gibi ortadadır. Belediye başkanları ve de meclis üyelerinin halkın yerel yönetimlerde aktif katılımı konusunda ne yaptıkları apaçık ortada... Sadece UBP ve DP belediyeleri değil CTP belediyelerinin de vatandaşların yerel yönetimlere aktif katılımları konusunda ne yaptıkları gün gibi ortada... Belediye çalışmaları konusunda olumlu öneri yapanları sadece UBP ve DP belediyeleri değil CTP belediyeleri de afazoz ediyor. Afazoz etmekle kalmıyor, belediyelere mahalli kesimlerin aktif katılımlarını savunanlar 'kara liste'ye alınıyor.

ALİ OSMAN ÇÖZÜM PLANI

Polis denetimlerinin artırılması ya da ağır cezalar dahi uyuşturucu ticaretini durduramaz. Uzak Doğu ülkelerinin bazıları uyuşturucu ticareti yapan

kurierleri idam cezasına çarptırılmalarına rağmen bu ülkelerde uyuşturucu ticareti daha da artıyor. Azami kar dürtüsü bu ticareti yapanların ölümü bile göze aldıklarını açıkça göstermiyor mu?

Demek ki uyuşturucu ticareti sorununun Ali Osman yoldaşımız tarafından öne sürülen sadece KKTC'nin ortadan kaldırılması ile mümkün olmayacağını gösteriyor. Ortadan kaldırılması gereken bir şey varsa o da gerek kuzey gerekse de güneydeki üretim ilişkileridir. Diyelim ki KKTC ortadan kalktı ve tüm adamız KC hükümetinin kontrolüne geçti. Öyle bir durumda TC'de faaliyet gösteren uyuşturucu tüccarları Kıbrıs'ta yeni bağlar oluşturmayacak mı? Hani bir deyim vardır: "Paranın milliyeti yoktur" diye... İşte bu felsefe tam anlamı ile uyuşturucu ticaretinde sürekli olarak kendini yeniliyor. Afganistan'da CIA ile Taliban'ın ya da Türkiye'de Türk faşistleri ile Kürt milliyetçilerinin uyuşturucu ticaretinde ele ele çalıştıklarını bimeyen kalmadı ancak bir bilmeyen yoldaş Ali Osman kaldı...

Biz KKTC ya da KC diye var olan rejimlerin hükümetlerinin ve de kurumlarının -yasallığını bir kenara bırakarak- uyuşturucu ile mücadelede samimi olmadıklarını aksine iki yüzlü olduklarını öne sürüyoruz.

Çünkü biz, dünya çapında uyuşturucu ticaretinden daha fazla kar getiren başka bir ticaret olmadığını söylüyoruz. Bu kar uğruna bodrum katlarında bile ecstasy hapları dahi üretildiği ve vurgunlar yapıldığı, uyuşturucu ticaretinde her seviyede devlet kurumlarının ve memurlarının yer aldığını verilere dayanarak görüyoruz. Ve şu an var olan KC devlet memurları, işletmeleri ve de güvenlik güçlerinin de bu uyuşturucu ticaretinden (buna kara para aklama dahildir) beslendiğinden burjuva kurum olan BM raporlarında bile bahsediliyor.

SONUÇ kısmı sayfa 3'te

EKMEK ZAMLANDI

Kıbrıs Türk Ekmekçiler Birliği Başkanı Ömer Zihni Çıralı, geçtiğimiz hafta yaptığı yazılı açıklamada ülkedeki ekmeğin fiyatlarının acil gereksinimlerden dolayı zamlanacağını duyurdu.

Çıralı, açıklamasında 300 gramlık normal ekmeğin perakende satış fiyatının 50 Ykr'den 60 Ykr'ye, toptan fiyatının ise 43 Ykr'den 52.5 Ykr'ya çıkarılmasına, yani ekmeğin fiyatlarının yüzde 20 artırılmasına karar verildiği açıkladı.

Açıklamada zammın meşru kılınması için girişilen çabalardan birisinin de üç yıldır ekmeğe zam yapılmıyor oluşunun gerekçe gösterilmesi, dikkat çekiciydi. Sanki ekmeğin son iki yılda ekmeğin fiyatlarının sabit tutulmasından zarar ediyorlardı da insanlara kendi zararları pahasına iyilik yapıyorlardı.

Akaryakıt başta olmak üzere kira, temel tüketim maddeleri, okul ücretleri, okul malzemeleri, giyim ürünleri ve daha birçok alanda yapılan zamlar, ekonomistler ve hükümettekilerin ülkemizde ekonominin geliştiği ve yıllık gelirin 15 bin dolara çıktığı masallarını çürütür niteliktedir.

Ülkemiz, büyük oranda TC'yle de ilintili olarak büyük bir ekonomik krizin içine doğru sürüklenmektedir. IMF paketlerinin Kıbrıs'a yansması olarak da nitelendirilebilecek olan ekonomik ve mali işbirliği protokolleri

bunun bir göstergesidir. Genelde dünya emperyalist sistemi, özelde de TC ve KKTC ekonomisi büyük bir darboğazdan geçmekte, kitlelerden gizlenmeye çalışılan büyük bir ekonomik açmaz içinde bulunmaktadır.

2000'lerin başında Türkiye'de meydana gelen ekonomik krizin Kıbrıs'a yansımalarını,

"Batan" bankaların, dövizle konut almaya teşvik edilip yüzüstü bırakılan mağdur yurttaşların durumu, bugünkü ekonomik sistemin gizleyemediği bir olgudur.

Önümüzdeki günler, çok daha çetin geçeceğe benziyor. Yaşamın her alanına yapılan zamlar, asgari ücretlilerin, işçilerin, kısacası emeğiyle geçinenlerin sırtına

biniyor. Ekonominin kayıt altına alınmasını devasa bir ekonomik ilerleme olarak gösterenler, birkaç büyük patronun daha fazla kâr ediyor oluşunu ekonominin ve refahın artması olarak açıklayanlar, bugün ekmeğimize yapılan zammın hesabını veremezler, onu mazur ve masum gösteremezler. Ülkede elektrik santrali bile yapılamıyorken, ülkenin günlük elektrik ihtiyacına bile yetmeyecek santrallere milyon Euro'lar dökenler, elektriğe, giyime, okula, yiyeceğe ve ekmeğe zam yapmaktan başka çare bulamıyorlar.

Ekmeğimize oynanmasına daha fazla seyirci kalmayacağız!

AMELİYAT BİLE YAPAMIYORUZ

Yeşilyurt bölgesindeki Cengiz Topel Hastanesi'nde narkoz uzmanı bulunmaması nedeniyle acil ameliyatların yapılamadığı ve bu bölgedeki ameliyatlık hastaların başka hastanelere sevk edildiği öğrenildi.

Tüm kuzey Kıbrıs'ta altısı Lefkoşa, birer tane de Girne ve Mağusa'da olmak üzere sekiz adet anestezi uzmanının bulunduğu ülkemizde, anestezi uzmanı da istihdam edilemiyor.

Ülkedeki anestezi uzmanı eksikliğini Sağlık Bakanlığı Müsteşarı Asaf Şenol da yaptığı açıklama ile kabul etmek zorunda kaldı.

Şenol açıklamasında istihdam yapmak için yeterli sayıda anestezi uzmanı bulunmadığını itiraf ederek, anestezi uzmanı ihtiyacının TC Sağlık Bakanlığı ile yapılan protokol gereği Türkiye'den getirildiğini, ancak gelen uzmanların da istifa ettiğinde yeni atamayı beklemek zorunda

kaldıklarını da kaydetti. Sağlık sistemimiz, TC'nin insafına ve atamalarına kalmış durumdadır.

Sağlık Bakanlığı Müsteşarı bile, sağlıkçıların TC tarafından atanmasının beklendiğini ve bütün kuzey Kıbrıs'ta sekiz tane anestezi uzmanı bulunduğunu ve yeni istihdam bile

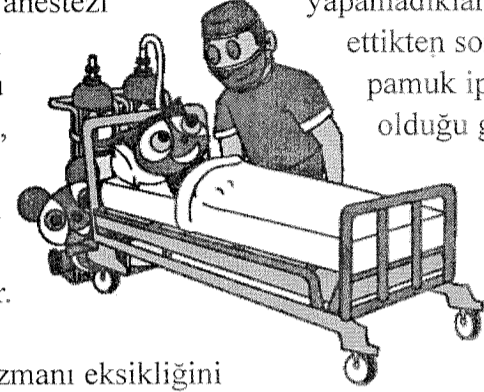
yapamadıklarını itiraf ettikten sonra, canımızın pamuk ipliğine bağlı olduğu gerçeğini kim gizleyebilir ki?

Bu ülke neden kendi anestezi uzmanlarını

yetiştiremiyor da TC'den atanacak uzmanlar beklemek zorunda kalıyor ve ameliyatlar bile

atamalardan dolayı yapılamaz hale geliyor? Bunun yanıtını şimdide

kadarki hükümetlerin TC ile imzaladıkları mali-ekonomik protokollerde, halkımızın ekonomisini, işini, aşını ve sağlığını TC'nin ellerine teslim ettikleri anlaşmalarda aramak gerekmiyor mu?

Uyuşturucu İle Mücadelede İki Yaklaşım

Sayfa 2'den devam...

SONUÇ

Ali Osman ve Hüseyin Ekmekçi yoldaşlarımızın uyuşturucu illetine karşı mücadelede yaklaşımlarının ilk başta farklı olduğu görünse de, her ikisi de özünde mevcut burjuva-kapitalist üretim ilişkileri içerisinde bu illete karşı başarı sağlanacağını savunmaktadırlar.

Bu gayet anlaşılır bir durumdur. Çünkü her iki yoldaş da AB üyesi bir Kıbrıs ile yaşadığımız sorunlardan kurtulacağımıza inanıyorlar. Ali Osman yoldaşımız "KC haklarımızı geri talep etmek"le (böylece de AB üyesi bir Kıbrıs içinde hakkımızı savunma şeklinde) kurtulmamız gerektiğini savunurken Hüseyin Ekmekçi yoldaşımız ise KSP haricinde diğer

"sol" patilerin savunduğu "AB üyesi Federal bir Kıbrıs" çerçevesinde kurtuluşu öngörüyor. Oysa uyuşturucu illetine karşı mücadele sınıf mücadelesinden ayrı olarak ele alınamaz. Burjuvaji işçi sınıfına karşı topyekün saldırılarını artırmıştır. Gençlerimizi alkol ve ecstasy'e yönelterek onların her gün yaşadıkları sorunların kaynağını sorgulamaktan uzak tutuyor. Etrafınıza bir bakın!

Bundan üç yıl önce sokakları dolduran binlerce genç şimdi nerelerde? Bu gençlerimiz binbir umutla sarıldıkları "çözüm ve AB" sloganından hayal kırıklığı yaşıyorlar. Ve bu gençlerimiz bu solganı soruşturup bu mücadelenin neden başarısızlığa uğradığını araştırmak yerine alkol ve ecstasy

haplarına yöneldiler. Neden son 3-4 yılda gerek güney gerekse de kuzey'de uyuşturucu kullanımı arttı?

Gençlerimiz burjuvazi tarafından dolaşımı artırılan ve ucuza pazarlanan uyuşturucuya yönlendiriliyorlar. Piyasada kolay ve ucuza elde edilen uyuşturucu gençlerimize "moda" ile yuttutuluyor. Gençlere uyuşturucu "sorunlardan kurtulmanın" ya da "mutlu olmanın" yolu olarak lanse ediliyor. Daha güzel geleceğin kendi elleri ile bu kahrolası düzeni yıkararak elde edileceğini gençlerimiz göremez oluyor bu uyuşturucular sayesinde...

Sorgulayan, çözüm üreten genç beyinler yerine uyuşturucu ve alkolle beyinleri uyuşturulmuş

gençler yetiştiriyor burjuvazi göz göre göre...

Burjuvazinin gençlerimize ve de işçi sınıfına saldırısı karşısında kayıtsız kalamayız. Uyuşturucu ileltine karşı çözüm üreteceksek ancak burjuvaziye karşı sınıf savaşımını örgütlemek zorundayız. Gençlerimize daha güzel günlerin din derslerinde anlatıldığı gibi ölümden sonra değil de gerçek hayatta sosyalizm ile komünizm ile mümkün olduğunu bu sınıf mücadelesinde göstermeliyiz. Bunun için de Bolşevik Devrimi sayesinde yaratılan ve Stalin önderliğinde dünyaya örnek olan Sovyerler Birliği tecrübesini her alanda kullanmalıyız.

Yoksa ha KC ha KKTC kurumları, ne fark eder?

Sovyet Sporunu mu Burjuva Sporunu mu?

Çağdaş Öğüç

Sayı 227'den devam...

Burjuva sistemde sporun nasıl ele alındığını gördük. Şimdi de sosyalist sistemde, yani Sovyetler Birliği'ndeki spor sistemine bir göz atalım.

1939 Sovyetler Birliği sporun popülaritesini artırmak, dolayısı ile insanların sağlığının korumasını sağlamak ve onları fiziksel olarak güçlendirmek için sporu çeşitli şekillerde teşvik ederdi. Bunlar arasında, belli başlı örgütlerin kurulması, -ki bu örgütler spora başlayacak olan kişilerin, yanlış spor dalını seçmemesi için, yapacakları sporda kendilerini mutlu hissetmeleri için kendilerine görev belirlemişlerdi. Bu örgütler ayrıca, sporu ülke içerisinde daha da yaygınlaştırmak amacı ile her yıl belli başlı aktiviteler düzenlerlerdi. Örneğin, dağa tırmanmak gibi... Ayrıca bu örgütler, ve klüpler fiziksel gelişim kültürünü yaymak ile görevlendirilmişlerdi. Ayrıca bu örgütler her insanı, belli başlı testlere tabii tutarlardı. Bu testlerin amacı o kişinin hangi spor dalına daha yatkın olduğunu inceleyip onları, o yönde yönlendirmektir.

Spora ve sporcusuna önem veren Sovyetler Birliği, o sporcular için gerekli tüm ihtiyaçları verirdi. Örneğin 1939 yılında ülkeye birinci sınıf futbol sahaları, spor salonları ve sarayları inşa edildi. Bu dönemde inşa edilen Dinamo Kiev'in futbol sahası, halen şu anda dünyanın en önde gelen futbol stadlarından bir tanesidir...

Sporculara ve spor tesislerine büyük önem verilirdi. Spor kulüpleri ve örgütleri ile sürekli temas halinde olan hükümet, sporcuların eksiklerini tamamlamak için gerekli tüm maddi-manevi desteği sağlardı. Yani kısacası sporcuya verilen destek tamdı!

Daha önce de söylediğimiz gibi hükümet herkesin spor yapması için herkesi spora teşvik ederdi. Spor kulüpleri, jimnastik salonları kurulmuştu. Üstelik bu jimnastik salonlarına kaydolmak o kadar da

zor değildi. O kadar yüksek fiyatlar ödemeye de gerek yoktu... Ödenmesi gereken tek fiyat, o salonun kendi kendini çevirmesi, kendi eksiklerini tamamlaması için gerekli olan çok cüzi bir miktardı. Ayrıca, her salonda en az iki tane sağlık görevlisi vardı ve bu görevliler, sağlık kontrolünü ücretsiz yaparlardı. Yani sağlıklı olmak ücretsizdi! Tabii, bu insanlar salonlarda istediği aleti kullanamazlardı. Herhangi bir aleti kullanmak için tam bir sağlık kontrolünden geçerler, sorunlu bir tarafı yoksa o aleti kullanabilirdi. Buradan da çıkaracağımız sonuç, sporcuya önem verilirdi. Sporun ülke için ne kadar önemi olduğunu da görebiliriz.

Ülkeye profesyonel eğitimciler yaratmak için spor okulları kuruldu. Okullarda bir çok öğrenci vardı ve birçok öğretmen çıktı bu yolla. Ve eğitim tamamen ücretsizdi. Hatta öğrenciler okullardan, bu bölümü okudukları için para alırlardı.

Spor sadece fiziksel gelişimin parçası, sağlıklı olmanın bir koşulu olduğundan dolayı, para aracı olarak görünmüyordu. Ve bu nedenle holiganlık da yoktu. Kumar kesinlikle yoktu! İnsanlar sporu işlerinin yanında bir hobi olarak gördüklerinden dolayı, holiganlığa gerek duyulmuyordu.

Böyle olmamasına rağmen, ülkeye yüzlerce, binlerce başarılı, rekorlar kıran sporcular da yetişti. Bu da ülkeye başarılı sporcu yetiştirmek için olayı mesleğe çevirmenin gereksiz olduğunu gösteriyor. Hatta yapılan bir araştırma da gösteriyor ki, iki kardeşin, Seraphim ve George Znamensky, dünya çapında rekorları vardı ve bu iki kardeşin esas meslekleri eczacılıktı.

Ülke, sosyalist olduğundan dolayı tüm dünya tarafından bu ülkeye ambargolar uygulanıyordu. Buna rağmen spor, Sovyetler Birliği'nde aşırı derecede gelişme göstermiştir. Sonrasında dış ülkelerle yapılan maçlar da göstermiştir ki, Sovyetler'deki spor tüm dünyaya oranla daha hızlı bir şekilde büyüme göstermiştir. Bu da, ambargoların, istenirse ülke sporunu pek de etkileyemeyeceğini göstermiştir. Satranç, Sovyetler'de tüm dünyada olduğundan daha değerliydi. Çünkü Sovyetler, insanların beyninin açılmasını, kendisine ve ülkesine daha faydalı insanlar yetiştirilmesi konusunda hassaslardı. Ve tüm bunların sonucunda, Sovyetler Birliği, dünyanın en iyi satranççıları yetiştiren ülke olmuştur. Örneğin; Kasparov, Gorbaçov...

Sovyetler birliği, işçilere spor yapma imkanı tanıyordu. Bir işçi,

işini yaparken yanında sporunu yapmaktan çekinmiyordu. Hiç birinin işten atılma gibi bir kaygısı yoktu. Çünkü sistem onları, zaten spor yapmaya teşvik ediyordu. Bu insanlar, spor yaptıklarından dolayı iş yerlerinden para alırlardı.

İşçiler, işlerken kar hırsından dolayı öldürülmedikleri için, ellili yaşlarına geldiklerinden sonra bile, o kişilerin 500 metre koşabilecek güçleri de olabiliyordu. Bizim sistemimizde böyle birşeyin olması neredeyse imkansız! Bunun en basit örneği, Mikhailovdur. Bu kişi, elli yaşına geldikten sonra, torunları ile birlikte bir yarışa çıkmıştı. Hükümet, tüm aile fertlerini, her ne yaşta olursa olsun spor yapmaya teşvik ederdi. Sloganları ise "Spor yapmak sağlıklıdır" idi.

Neredeyse tüm spor dallar popülerdi dolayısı ile her hangi bir fert istediği sporu yapma şansını istediği anda sahipti. Ve her spor dalı kendi içerisinde liglere bölünürdü.

Son bir soru ile bitirmek gerekirse, sizce hangi sistemdeki spor anlayışı daha iyiydi? İnsanların sağlıklı olması için iş yapan bir sistem mi? Yoksa kar hırsı ile bürünmüş, insanları kanlarının son damlalarına kadar sömüren bir sistem mi?

-BİTTİ-

Londra Mektubu

Elif Kara

Özür Dilemeler Üstüne

İngilizler, 'medeni' ülke ya, okula başlayan çocuklara ilk olarak "lütfen" ve "özür dilerim" kelimelerini öğretirler. Israrla çocuklara her yaptıkları kasıtlı/kasıtsız suçtan dolayı özür dilemeleri konusunda çocukluktan başlayarak kişileri eğitirler. Aynı şekilde bir şey istediklerinde de, bilhassa da yapılma olasılığı zor olanlar için lütfen kelimesinin büyüğü bir kelime olduğunda fikirbilirindedirler.

Medeni olmanın kurallarının başında tutarlar!

Son zamanlarda bizim Kıbrıslılar da, Avrupalı oluyoruz ya, Rumlar Türklerden Türkler de Rumlardan özür dileme sırasında yer almaya başladılar. Hatırladığım kadarıyla ilk Kıbrıslı Rum bir gazeteci bu trendin başını çekti ardından da gazetelerde her iki milletin siyasilerinin de özür dilemesi için teşvikler devam etti. En son da Başaran Düzgün bu listeye eklenenlerden.

Bence özür dilemek hiç de fena bir davranış olmasa gerek. Bir çeşit günah çıkarma manasından öte yapılan hata görülmüş ve de tekrarlanmayacağına ifadesi olarak kullanıldığı ölçüde de özelleştire niteliği taşırsa; yani hatasını anlamış ve tekrarlanmayacağına sözü gibi.

Peki ama olgular aynı kaldığı ölçüde, bunları değiştirmeyi düşünmediğimiz ölçüde, aynı hatanın tekrarlanmayacağını nasıl garanti edeceğiz?

Gene aynı örneğe gelirsek Kıbrıslı Rumlar ve Türkler 1958'den beri ellerini birbirlerinin kanı ile kirletmişler. Bugün ateşkes durumunun hakim olduğu bir 32 sene geçirmişler. Ve hala daha da aynı çerçevede içerisinde -BM gözetiminde iki toplum liderinin görüşmeleri üzerinden- barış aramaya devam etmektedirler.

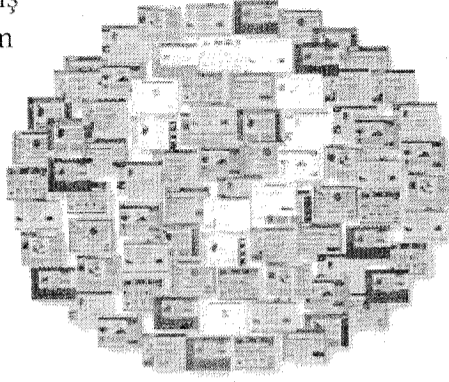
İki tarafın da siyasi iktidarları barış adı altında kendi burjuvalarının çıkarları doğrultusunda TC Başbakanı Erdoğan'ın ağzına sakız ettiği şekilde "win win" politikalarıyla mücadele vermektedirler. Kaldı ki bu "win win" denen politika hiç de her iki tarafın da kazanmasının üzerine kurulmamış tam tersi "win win" diyerek her ülke iktidarları kendi burjuvalarının çıkarlarını kazanma yarışındadır. Yani "boynu altında kalanın kopsun" yarışındadırlar. 1974'den beridir bu durum masa başı mücadele çerçevesinde devam etmektedir.

1960'a gelene kadar resmi olarak sadece İngiliz, Kıbrıslı Rum ve Türk meselesi olarak mücadele gösterilen Kıbrıs bu tarihten itibaren

resmen Türkiye ve Yunanistan iktidarlarının burjuvaları için de taraf olunacak duruma getirildi garantörlüklerle. Daha sonra BM ve dolayısıyla ABD ve de AB de taraf edildi. Hal böyle olduğu durumda nasıl olacak da tüm bu iktidarların kendi burjuvaları için yaptıkları mücadelenin, masa başı mücadelenin, günün birinde, gerek görürlerse, silahlı mücadeleye dönüşmemesini sağlayacağız. Özür de diledik. Yoksa birbirimizi kestikten bir 32 sene daha geçince tekrar özür dilersek herşey halledilmiş mi olacak?

Bizde de buna uygun gayet güzel bir laf vardır eskiler daha çok kullanır; "özrü kabahatından büyük" diye. İşte Kıbrıslı Rum ve Türk halkı olarak birbirimizden özür dileyceksek bu olasılığı da gözönünde bulundurarak davranmalıyız. "Özür diliyoruz ve bir daha burjuvalarımızın peşinden gitmeyeceğiz. Onlar kendi çıkarları için bizi birbirimize kırdıramayacaklar" demediğimiz ve de bu yönde halklar olarak kendi sorunumuzu çözmek için birlikte bir örgütlenmeye gidecek adımlar atmadığımız sürece bizlerin yokluğunda çocuklarımızı, torunlarımızı daha çok özür dilemek zorunda bırakabiliriz.

Kıbrıs'taki bu sorunun bir sınıflararası sorun olduğunu kavrayıp Rum-Türk burjuvalarına ve de arkalarını dayadıkları emperyalistlere karşı birlikte bir mücadele için biz de işçiler, emekçiler, ilerici aydınlar olarak kendi cephemizi yaratmalıyız.

BALIK NESLİ TÜKENİYOR

Bilim Dergisi Science'ta yayımlanan ve ekolojist ve ekonomi uzmanlarından oluşan uluslararası bir komisyonun yaptığı araştırmaya göre 40 yıla kadar balık nüfusunun ortadan kalkacağına işaret edildi.

100 deniz bölgesinde yapılan araştırma ve incelemelere dayanarak sunulan rapora göre aşırı avlanma ve denizlerdeki kirlenme engellenmezse, deniz dengesinin bozulacağı ve balık neslinin büyük bir tehlike altına

gireceği belirtildi.

Son bin yıl içinde dünyadaki balık türlerinden yüzde 29'unun şu anda olması gereken seviyenin yüzde 10 daha aşağıda olduğuna da

değinilen raporda, koruyucu tedbirler alındığı takdirde denizdeki canlıların hızlı bir şekilde

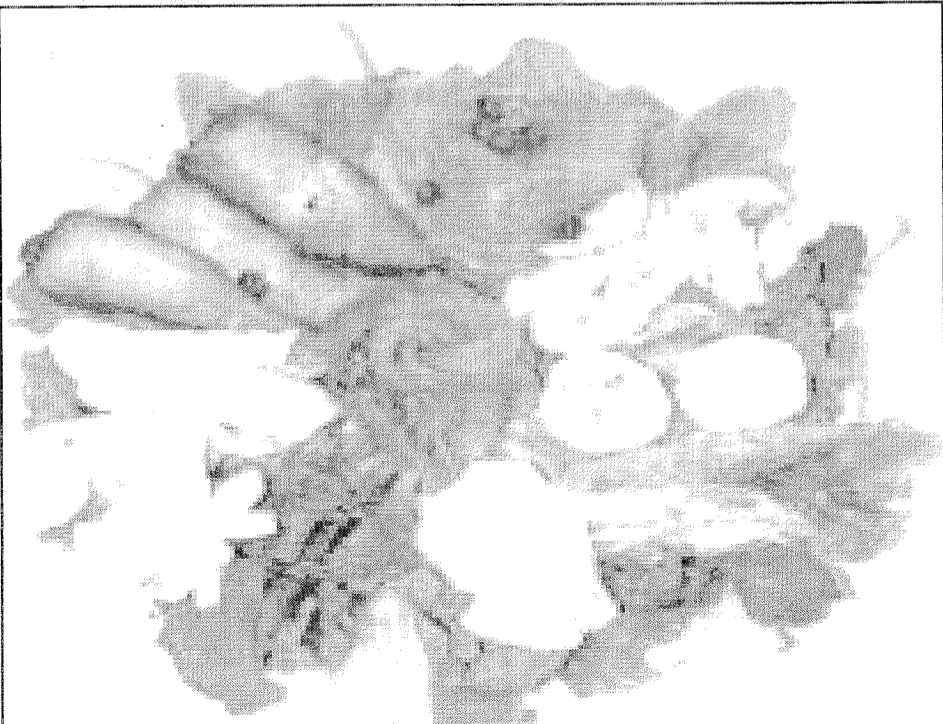
kendilerini yenileyebilecekleri ve böylelikle denizlerdeki ekolojik dengenin yeniden tesis edilebileceği kaydedildi.

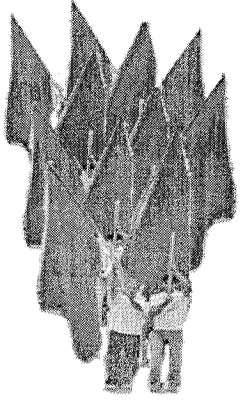
Büyük fabrikaların, ticari işletmelere ait büyük gemilerin, şileplerin, emperyalist savaşların, uygunsuz akaryakıt kullanımının, küresel ısınmaya da yol açan sera gazlarının, çıkartılan orman yangınlarının sonuçlarını hep birlikte ve her geçen gün yeni verilerle görmekteyiz.

Patronlar, daha fazla kâr elde

etmek için hem insanlığı, hem de yaşadığımız gezegeni ve doğal hayatı yok etmekten çekinmiyorlar. Su kaynakları kuruyor, hayvan türleri azalıyor/yok oluyor, küresel ısınma denilen felaket çevre felaketleri ile her geçen gün kendisini daha çok hissettiriyorken, patronların insanı ve doğayı katletmelerini engellemek için onların beslendikleri sistemi ortadan kaldırmamız gerekiyor. Başka türlü ne insanlığa ne de gezegenimize yaşama, huzur imkanı kalacak!

SOSYALİST GENÇLİK

10 Kasım Cuma 2006, Yıl:3 Sayı: 91

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLEŞECEK

Kıvılcım

ELEKTRİĞİN UCUNDA SON BULAN BİR YAŞAM

Kaza mı, cinayet mi?

Haspolat Arıtma Tesisi bölgesinde kazı çalışması yaparken yüksek gerilim hattına temas eden Mehmet Camuz adlı 29 yaşındaki işçi yaşamını kaybetti.

Mehmet Camuz, Kahveci Ltd. adlı şirketin bir işçisiydi.

Gelişen ekonomimizin, gelişen şirketlerinden...

Bu nasıl bir gelişmişliktir ki, şirket işçileri elektriğe çarpılıp yaşamını yitirebiliyor?

Milli gelirin neredeyse 20 bin dolara yükseldiğini iddia edenler,

Hayat kalitesinin, iş hayatının garanti altına alındığını böbürlenerek tekrarlayanlar,

İşçiler ve patronların el ele vererek "müreffeh yarınlara" ulaşacaklarını beyan etmekten çekinmeyenler,

Öldürülen(!) işçinin durumunu nasıl yorumlayacaklar?

Gelişen ve artık kimsenin önünü alamayacağı bir hızla ilerleyen ekonomimiz ve sosyal yaşantımızın

propagandasını yapanlar, mesela Çalışma Bakanı, öldürülen bu işçinin ölümünü "kaliteli, normlarına uygun" bir ölüm olarak mı niteleyecek?

Şirket sahipleri, her iş sektöründe bu tür istenmeyen kazaların gerçekleştiği bahanesinin ardına sığınıp, suçu işçinin dikkatsizliğine mi atacaklar?

***

Yaşanan aslında bir dram değil, bir yaşam serüvenidir.

Yüzyıllardır maden ocaklarında grizu patlamalarından, inşaatlardan düşerek, makinelere ellerini, kollarını kaptırarak ölen, yaralanan, sakat kalan, tazminat bile alamadan kapı önüne konan milyarların yaşam serüveninin son durağıdır.

Yaşanan, "münferit" bir olay değildir asla!

Yaşanan, daha fazla kâr için iş yeri güvenliğini sağlamaya bütçe ayırmayı bile gerekli görmeyenlerin,

Kâr için ülkenin dağlarını, taşlarını bile delik deşik edenlerin beslendikleri

sistemin gerçek yüzünün bir kez daha ortaya çıkmasıdır.

Hem de bir can pahasına...

Sönen bir ocak pahasına...

***

Artık neler olacak bilir misiniz?

Ölen işçinin ailesine şirket nezaketen bir buket çiçek yollayacak.

Cenazesinde o şirket bir çelenkle ve belki de bir müdürle temsil edilecek.

Çalışma Bakanı, odasına kapanıp açıklama yapma zahmetine bile katlanmayacak.

Cenaze, işçi arkadaşları ve ailesi tarafından omuzlanacak, defnedilecek ve bir cinayet dosyası daha kapatılacak!

Şirket kâr etmeye ve işçiler her an iş "kazalarıyla" mahkum yaşamaya ve ülkemizin yüksek ekonomik çıkarları gereği öldürülmeye devam edilecek...

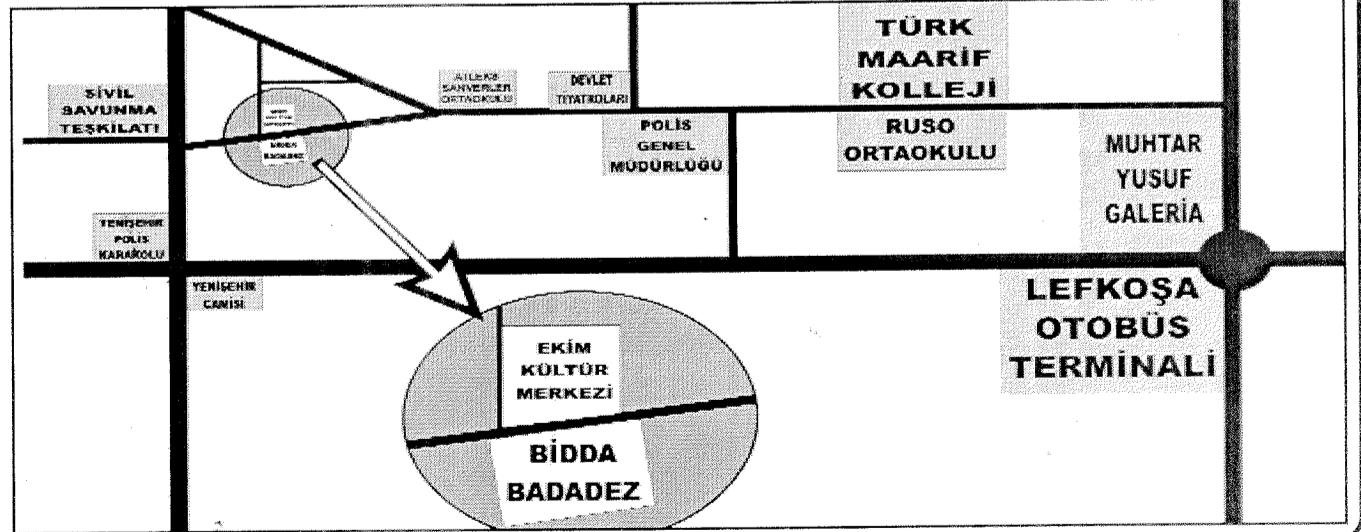
Hatta aymazın biri çıkıp, "işçiler iş kazalarıyla barışık yaşamaya alışmalıdır" diye demeç bile verebilir...

Tıpkı işçilere bu katil sistemle barışık yaşamayı vaaz ettikleri gibi...

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi Sizi Bekliyor!

Uzun bir aradan sonra yeni binası ile faaliyete geçen E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi tüm ilerici ve demokratları birlikte çalışmaya bekliyor! Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye katılma çağrısı yapıyor!

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sokak No: 5 Kızılbaş Lefkoşa

E-mail: KSPGB@yahoo.com Tel: (0392) 22 70 680 Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Soru

CTP hükümetten alınırca, kimi sendikalar 'muhalefet' etmeyi hatırlar mı?

Polemik

CTP'nin de üye olduğu Sosyalist Enternasyonal, sosyalistlerin değil, sosyal-demokratların enternasyonalidir!

Üniversite Günlüğü

YDÜ'nün bina vergisinden kurtulmak için okul binalarının dış cephesini yaptırmayıp kiremit görünümünde bıraktığı doğru mu?

SİNİR KÜPÜ

⚡ Nazım Beratlı şimdi de Sultan Galiyef'i Bolşevik ilân etti.

Sovyetler'de Turancı-İslamcı, ve de bu temelde, yani ırk ve din temelinde "sosyalist" bir ülke yaratmaya girişen,

Üstüne üstlük Sovyetler Birliği gibi bir sosyalist ülke varken bunu yapan adamı, bir dönem Bolşevik Partisi'nde yer aldığı için midir bilinmez Bolşevik ilân ediverdi.

Beratlı'nın önüne aniden fırlayıp Bolşevik Parti Tarihi adlı kitabı gösterirsem,

Bir de "böööö" desem?

Korkar mı?

Kaçar mı?

Ağlar mı?

⚡ Yabancı bir yayında Abdullah Öcalan'a "sayın" dediği için bir TC gazetesinin manşeti; "SAYGISIZLAR!"

Yahu adamlar gayet medeni davranıp sayın demişler.

Şimdi ben o gazeteye "kocagafalı", "zurna", "pet şişe" desem saygılı mı olacağım?

"Sayın" diyorsun saygısız oluyorsun,

Ana avrat sövünce mi

saygılı oluyorsun?

Be gazete, sen ne diye çıkıyorsun?

⚡ Abdullah Gül fena kızdı ve demeci patlattı;

"TC'nin üstüne gelmeyin! Toplantıdan kaçmayız. Görüşürüz, konuşuruz, her yere de giderim"

Mutfak robotu reklamı gibi olmuş.

Elma soyar, humus yapar, meyve sıkar. Gel abla gel. Al çocuğunu sevindir gel!

Robot Abdullah.

Hemi de mutfak!

⚡ Gül reklam olur da Cenk yapmaz mı?

Ziligurti diye abidik bir derginin reklamını yapıyor köşesinde.

Harika solmuş, düşünce dergisiymiş, candanmış, ciğerdenmiş, falanmış filanmış.

Türkiye'den yoksul çocuk fotoğraflarıyla dalga geçen,

Azıcık solcu, çokça da cıvık ve düzeysiz, belaltı bir "mizah" anlayışına sahip gubidikleri öve öve bitiremiyor.

Cenk'in de mizah anlayışı sıfırmış anlaşıldı!

Bir Gül Mutfak Robotu alana, yanında Ziligurti bedava.

⚡ Soyer Şili'ye gidiyor. Gençlik günlerini, "Adelante" şarkısını hatırlar belki.

Allende'nin öldürüldüğü saraya da bakar mı?

Faşist cuntacıları lanetler mi?

Yani Şili'de solculuğu tutar mı Soyer'in?

Tutarsa, 12 Eylül'ü, 1974 harekâtını, KKTC'yi, ülkedeki diğer yabancı askerleri de sorgulaması gerekir.

Ya yardım geçecek, ya serden...

Ha bakalım Soyer, kolay gelsin...

Sıkı bir NATO'cu ol oralarda tamam mı Gül'üm benim...

"Kültürel-ulusal özerklik, az çok gelişmiş ulusların, kültürleri, edebiyatları gelişmiş ulusların mevcut olduğunu kabul eder. Bu koşullar olmayınca bu özerklik, varlık nedenini yitirmiş olur."

J. Stalin
Marksizm ve Ulusal Sorun ve Sömürge Sorunu
Sol Yayınları

Sovyet Ekonomistleriyle Beş Görüşme 1942-1952 Bölüm: 33

SORU: (Z.V. Atlas) Kasım 1951 Tartışmaları ile İlgili Ekonomik Sorunlar Üzerine Görüşler'de 'para ekonomisi' terimi neden tırnak içinde kullanılmış?

CEVAP: Meta dolaşımının olduğu yerde para da olmalıdır. Kapitalist ülkelerde, bankalar da dahil olmak üzere para ekonomisi, işçilerin mahvolmasına, halkın yoksullaşmasına ve sömürenlerin zenginliklerinin artmasına yol açar. Kapitalizmde para ve bankalar sömürünün aracı olarak hizmet ederler. Bizim para ekonomimiz ise alışılmış olan değildir ve kapitalist para ekonomisinden farklıdır. Bizde para ve para ekonomisi sosyalist ekonomiyi güçlendirmeye hizmet eder. Bizde para ekonomisi, sosyalizmin çıkarları için kullandığımız bir araçtır. Tırnak işareti de bizim para ekonomimizi kapitalizmdeki para ekonomisi ile karıştırmamak için kullanılmıştır. "Değer" ve

"değerin biçimleri" kelimelerini tırnak içine almadan kullanırım. Burada para da dahil edilmiştir. Bizde değer yasasını belirleyen birçok faktör vardır; değer yasası, üretimi dolaylı olarak, dolaşımı ise doğrudan etkiler. Ancak bizde değer yasasının etki alanı sınırlıdır; yıkıma neden olmaz. Kapitalistlerin en büyük zorluğu toplumsal ürünün gerçekleşmesi, metanın paraya dönüşmesidir. Bizde ise bu gerçekleşme kolaydır, yumuşaktır.

NOT: L.M. Gatovsky, I.I. Kuzminov, I.D. Lapytev, L.A. Leontyev, K.V. Ostrovityanov, V.I. Pereslegin, A.I. Pashkov, D.T. Shepilov ve P.F. Yudin'in notlarına göre düzenlenmiştir. Ayrıca Atlas, Arakelyan, Bolgov, Vasileva, Gusakov, Kozlov, Lyubimov ve Rubinstein'in notları da dikkate alınmıştır.

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.

Park a

Ziya Çelik

MOTOR KAPAKLARINI DA AÇAYDINIZ?

2006 yılında trafik kazalarında 41 kişi ölmüş.

Trafik Kazalarını Önleme Derneği de bir kampanya başlatmış.

Kampanya gereği trafikteki tüm sürücüler gündüz saatlerinde ışıklarını yakacaklarmış.

Neden?

"Eylemin" iki mesajı var;

1. "Ben trafik kurallarına uyuyorum ve dikkatli bir sürücüyüm"
2. Trafik kazalarında ölen tüm insanların anısına saygı"

***

Böyle saçma bir eylem duymamıştım.

Dernek diyor ki; "Şimdiye kadar yapılan çalışmalar yetersiz oldu ve trafik kazaları devam ediyor"

Biz de bundan uzun zaman önce demiştik ki, ister sürücülerini kampta eğitip Rambo yapın, isterseniz her yeri otobana çevirin, trafik kazalarını önleyemezsiniz!

Keza öyle de oluyor.

Adım başı yol yapımı, trafik denetimi, casus kameralar, polisin kestiği cezalar...

Trafik kazaları ise tam gaz yoluna devam ediyor.

Ülkede satılan arabanın haddi hesabı yok.

Bu arkadaşlar ise, lunaparklardaki çarpışan araba yerlerinden farksız bir ülkede trafik sorununu çözmeye çalışıyorlar.

Siz söyleyin memleketin çarpışan araba yerlerinden farklı bir hali var mı?

Benzin ve araba satanların kârları engellense, sistemli ve kaliteli bir toplu taşımacılığa geçilse bu sorunlar kalır mı?

***

Vakti zamanında araba tüccarlarına trafik kazalarına olan hassasiyetinden dolayı teşekkür plaketi veren bir acayip dernekle,

Ve de onun acayip bir eylemiyle karşı karşıyayız.

Sürücüler, ilkokulda okumayı yeni söken çocuklara takılan kurdeleler gibi, gündüzleri de ışıkları açık gezecekler.

"Bakın öylesine dikkatliyim ki, öylesine bilinçliyim ki lambalar gece gündüz açık" mesajı verip bir de kazalarda ölenlere saygı duyacaklar!

Var mısınız bütün benzin istasyonlarına ve araba galerilerinin kârlarına engel olarak, kâr hırsı olmayan, düzenli ve sistemli bir toplu taşımacılık için eylem koyalım?

I-ıh dediğinizi duydum bile keratalar!

Siz millete lamba yaktıracakınıza,

Bizim çözüm önerimizi bir kez olsun deneyin?

Hep birlikte hayata geçirelim kaliteli, sistemli ve kârsız bir toplu ulaşımı?

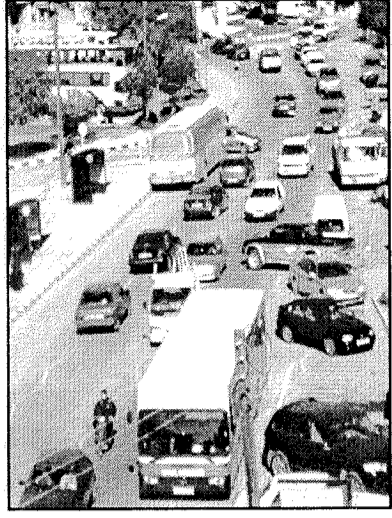
Kazaları önlemek için ister araba çalışmazken de lambalarını açın,

İster bütün arabaları bozun,

İsterseniz o cıvık duyarlılık ve saçma ilkokul eylemi adına motor kapağı açık halde trafiğe çıkınız,

İsterseniz araba camından çıkıp kışınizi açınız,

Trafik kazalarını engellemekte aciz kalacaksınız.

Kıvılcım Yayıncılık Tarafından Yayınlanan Kitap ve Broşür Listesi: Bu yayınlara ulaşmak isteyen okurlarımız gazetemizin telefonlarından (0392 22 70 680) bizlere ulaşabilirler.

Hamur Kağıda Ciltli Yayınlar:

- Kıbrıs Sorunu. 120 Sayfa. 5 YTL.
- Bilgisayar Çağında İnternet'in Ağında. Nusret Şen. 94 Sayfa. 4 YTL.
- Bir Önceliğin Ne Önemi Var Ki?. Nusret Şen. 78 Sayfa. 4 YTL.
- Bir Sovyet Otomatik Fabrikası. A. Erivanski. 86 Sayfa. 5 YTL.

Hamur Kağıda Broşürler:

- Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele I. Kitap. Ahmet B. 153 Sayfa. 4 YTL.
- Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele II. Kitap. Ahmet B. 112 Sayfa. 4 YTL.
- Tarihi Materyalizmin Çarpıtıcılığında Zıtların Birliği. 49 Sayfa. 3 YTL.
- Bulgar İşçi Partisi(Komünist) V. Kongresinde Merkez Komitesi'nin Sunduğu Siyasi Rapor(19 Aralık 1948). Georgi Dimitrov. 70 Sayfa. 4 YTL.
- Kısa Dersler (Diyalektik, Ekonomik Yasaların Nesneliliği, Teori ve Pratik, Teori-Program-Strateji-Taktik-Devrim Aşamaları, Devrim ve

Reform, Milli Mesele, Parti

Kavramıyla İlgili Tezler, Parti

Yapısıyla İlgili Tezler, Parti İşleyişiyle İlgili Tezler, Partinin Gelişme

Süreciyle İlgili Tezler). 25 Sayfa. 3 YTL.

■ Rusya'da İşçi Sınıfı Hareketinin Gelişmesi ve Marksist Bir Parti İçin Mücadele (1870-1903). 46 Sayfa. 3 YTL.

■ SBKP(B) Tarihi Kısa Ders'inin Yayınlanması İle Bağlantılı Olarak Parti Propagandasının Örgütlenmesi Üzerine SBKP(B) M.K. Kararı. 25 Sayfa. 3 YTL.

■ Stalin Komünizmdir, Stalin İnsanlıktır. 58 Sayfa. 3 YTL.

■ Annan Planı, Strateji ve Taktik. 13 Sayfa. 2 YTL.

■ Kıbrıs Sosyalist Partisi Programı ve Tüzüğü(I. Olağan Kongre'de Onaylanan Değişikliklerle). 43 Sayfa. 3 YTL.

■ Kıbrıs Sosyalist Partisi I. Olağan Kongresi Faaliyet Raporu ve Mesajlar. 48 Sayfa. 3 YTL.

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyüyoruz,
İşçi Sınıfının Verdiği
Vergilerden Elde Edilen
Kaynaklarla Sermaye Sınıfı
Daha da Güçlendiriliyor!**

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi
Ödüyüyoruz,
Ama Yine de
Elektriksiz
Kalmaya
Devam
Ediyoruz!**

Görüş

Ali Zalçınay

Ecevit Öldü!..

Evet...
Bu akşam yazımı yazmak için güncel haberlere bakıyordum...
Bir an odamdaki TV'de ani bir haber geçti...
"Son dakika: Ecevit öldü..."
Hatta bu satırları yazarken hala daha haber şu an devam bile ediyor...
Neydi bu Ecevit?
Kimdi?
"Ayşe'yi tatile çıkartan" adamdı Ecevit!..
Hani bir sözü vardı...
"Biz Kıbrıs'a barış getirmek için geliyoruz!.." demişti 1974 sonrası basın toplantısında...
Barış mıydı getirdiği?
1977-80'lerde Milliyetçi Cephe'ye karşı devrimciler bile Ecevit'i destekler bir hale gelmişti...
O dönemlerde belki solun merkezi görünen CHP'nin başkanlığını yaptığı döneminde...
Ama günün sonunda aldığı siyasi tavır ve hal gene emperyalizme geçit vermekten ve günün sonunda da sağ bir çizgiyi destekler bir konumdan onu geri alı koyamadı...
Kıbrıs sorununda gidip Denktaş'a verdiği destek bunun en bariz örneğidir...
Şiirlerine bakıp okuduğunuz zaman hiçbir yerde başkanlığını yaptığı DSP'nin logosunda bulunan beyaz güvercinine ait özgürlük mücadelesini görmek mümkün değildir...
Böyle bir derdi olmadı çünkü Ecevit'in...
Özgürlük getirmeyi istemekle özgürlük

mücadelesi vermek aynı şey değildir...

Birbirine bağımlı şeylerdir bu kavramlar ama Ecevit bu mücadeleyi hiçbir zaman gerektiği şekilde verebilmiş değildir...

Ha benim açımdan bugün değişen ne?

Ecevit kendi ülkesinde ve benim ülkemde demokrasi mücadelesini verebildi mi yaşadığı süreç boyunca?

Emeğe gerekli saygıyı gösterdi mi?

İnsanlığı yok eden emperyalizme karşı yaşadığı sürece mücadele etti mi?

Yaptığı ilerici demokratik işleri alkışlarım ama attığı geriye doğru adımları da sonuna kadar kınarım....

Benim ülkeme barışı getiremediği tam tersine sorunu daha da büyüttüğü her şeyin en önde geleni benim için...

Ayşe'yi tatile göndermeseydi keşke...

Ayşe'nin tatile çıkartan güçlere karşı neden mücadele etme yolunu seçmedi?

Faşizme emperyalizme neden boyun eğdirdi Kıbrıs halkını...

Hak ediyor mu Kıbrıs halkının ve emekçisinin sevgisini ve saygısını?

Bence hayır...

Türkeş'e de Erbakan'a da Demirel'e de yaptığı karşı ilerici demokratik hareket evet doğru ve desteklenmesi gereken şeylerdir...

Ama gidip aynı anlamda bunlar gibi daha da sağcı politikalara bulanıp daha da gericileşen Ecevit hiçde affedilecek bir olgu olamaz...

Olmamalıdır...

Yani kısacası "karaoğlan" karaoğlan değildir...

Karaoğlan olmak için Ecevit daha çok mücadele etmesi daha çok anti-emperyalist birisi daha çok anti-faşist bir adam olması gerekirdi...

"Demokratik Sol...!"

Bu güzel bir söz...

İlerici bir kavram...

Tabi ki hak edene...

Tabi ki demokrasiye de sola da gerektiği mücadeleyi gösterene...

Ama Ecevit'e değil..

Kimse kusura bakmasın ama...

Ecevit'in ölümüne üzülmek ancak bu ülkenin bölünmüşlüğünden faydalanan güçlere destek olmakdır sadece...

Bu ülke için gerçekten barışı getirip TMT'lileri, EOKA'cıları, İngiliz, Amerikan emperyalistlerini ortadan kaldırmak için mücadele etseydin ya be Ecevit...

Bu ülkeden emperyalizmi yok etmek için, faşizmi ortadan kaldırmak için mücadele etseydin ya be Ecevit...

O zaman seni ayakta alkışlardım elbet...

Öldün gidiyorsun ama sana tek bir diyeceğim var ecevit...

Güle güle..!

İnşallah gittiğin yerde başka Ayşe'leri çağırmasın, başka ülkelerin de içine "barışı getireceğim" diyerek daha beter savaşı zorlayıcı işlere el atmazsın...

Ha eğer yaparsan bil yine ellerim iki yakanda olacaktır gittiğin herneresiye...

Eyvallah Ecevit...

Eyvallah!..

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

DAÜ Çalışanlarından Eylem

DAÜ çalışanları arasında örgütlü DAÜ Bir-Sen ve DAÜ Per-Sen bir süredir Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde sürdürdüğü eylemi, 9 Kasım günü Meclis önüne taşıdı. Mücahitler Parkı olarak bilinen parkın önünde toplanan yaklaşık 500 DAÜ çalışanı pankartları ile birlikte, slogan atarak Meclis önüne yürüdüler. "Sosyalist CTP

sermayenin emrinde", "Sahte solcular koltuklara oturdular", "Emeğin Hükümeti emekçiyi tüketti" gibi sloganlar dikkat çekiciydi. DEV-İŞ ve GÜÇ-SEN'in de katılarak destek verdiği bu eylem, Meclis önüne geldiğinde kitlenin uzun süre "Hükümet istifa" çağrısı ile devam etti. KSG olarak, sendika yetkilileri ile

yaptığımız mülakatta ise, şu anda hükümetten hiçbir talepleri olmadığını, tek isteklerinin toplu sözleşmeden doğan haklarının verilmesini talep ettiklerini öğrendik.

Bizler de KSG olarak bu eyleme destek verirken, diğer sendikaların

da 2005-2006 Protokolünden doğan haklarının henüz daha hayata geçirilmediğini görüyor ve merak ediyoruz, memur ve öğretmen sendikaları suskunluklarını ne zaman bozacaklar?

ABD ve Kanada İşçilerinin Grevi 1'inci Ayını Tamamladı

CHICAGO, 3 Ekim 2006 - 15,000 kadar işçi 5 Ekimden beri grevde. United Steel workers Sendikası (USW)'nin Goodyear şirketi ile işçi sözleşmelerini yenileyememesi sonucu 16 fabrikanın işçileri greve gitti.

Snedika ile işverenin anlaşamamasının arkasında yatan neden şirketin ABD'de iki fabrikayı kapatma kararı yatmaktadır. USW sendikası 1,100 kadar işçinin işsiz bırakılmasını kabullenemezken Goodyear şirketi piyasayı ve rekabeti öne sürerek bu kapatmaların gerekli olduğunu savunmaktadır.

Texas eyaletinin Tyler bölgesinde bulunan tekerlek üretim fabrikasının işçilerinin sendikasızsız olması işçilerinin beraberliğine ve dayanışmasına engel olamadı. Fabrikanın kapatılması açıklanması ardından

şirketin internet sitesinde yapılan çağrıda "iki tarafın bazı ödünler vermesi" gerektiği belirtilmektedir.

Yılda 2 milyar dolar kar yapan Goodyear şirketi bir-iki fabrikasını ödün verecek, işçilerden ise şirketin zora girmemesi için gelirlerinden ödün vermeleri beklenmektedir.

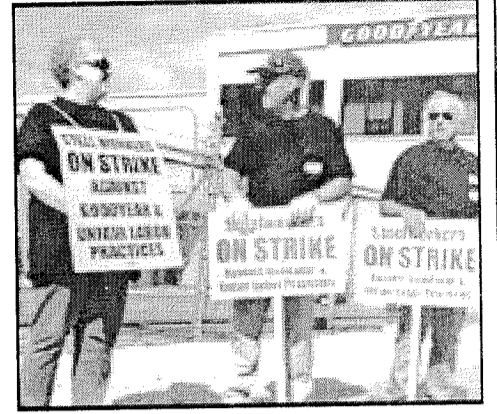
Bu çağrıya karşılık sendika Goodyear yönetimi ile görüşmeleri askıya aldığını ve tüm işçilerin iş güvenliğinin sağlanmadan görüşmelere katılmayacağını belirtti.

ABD ve Kanada'da işçileri kapsayan sağlık sigortasının bulunmaması ve bu sorumluluğun

şirketler tarafından karşılanması gerekmektedir. Bu sorumluluğunu yerine getirmesi ve de getireceğine dair garanti isteyen USW sendikası bu konunun da toplu iş sözleşmelerine katınca Goodyear şirketi yönetimle görüşme çağrısını geri çekti.

15,000 USW sendika üyesi ile Goodyear şirketi arasındaki bu iki sorunun çözümü bu şartlarda uzayacağına benzer, ve en önemlisi USW sendikası bu temel taleplerden geri dönmesi halinde tüm Kuzey Amerika'daki işçilerin geleceğini de etkileyecektir.

İşte yine devletin halklarına karşı olan sorumluluklarından

kendini arındırmanın bir örneği gözümüzün önünde gerçekleşmektedir. İlk olarak ABD devleti kendi halkının ve de işçisine karşı sağlık sorumluluğunu büyük şirketlere teslim eder, ardından şirketler zaman ile bu sorumluluğu işçilere mal eder, işçiler ile aralarındaki sözleşmelerden çıkartır. Ne var ki işçiler her yıl artan sosyal sigorta ve de vergilerini ödemeye devam eder.

Peki nereye, kimlere gitmekte bu işçilerden alınan paralar?

OKUYUCU MEKTUBU

Görkem Eylem

89. YIL

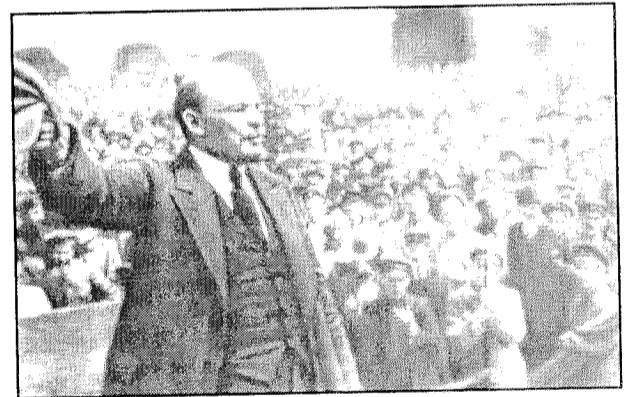
Bugün takvimler 7 Kasım'ı gösteriyor. Normalde takvimlerden bir gün daha eksildi. Yeni bir güne başladık. Ama bugün bizim için önemli bir gün. Çünkü 1917 yılının Kasım ayında Rusya'da bir devrim gerçekleşti. "Bu devrim bizim için neden bu kadar önemli?" deyip önemsemeyenler olabilir. Ama bugün biz işçiler, emekçiler için çok önemli.

89 yıl önce Rusya'da gerçekleşen Ekim Devrimi sayesinde emperyalizm darbe almış, Rus emperyalizmi iktidardan devrilmiş ve tarihte ilk kez işçiler, emekçiler iktidara gelmiştir. İktidara gelen işçiler ve emekçiler sayesinde sanayide, tarımda, sosyal yaşamda, kısacası hayatın her alanında büyük atılımlar gerçekleşmiştir. Kısa denebilecek bir zaman içinde toplumda okuma-yazma oranı yükselmiş, herkes emeğinin karşılığını almış, tarihin hiçbir döneminde olmayan siyasal ve sosyal haklara sahip olmuşlardır. Yani feodal çarlıkla birlikte burjuvazlar ve de büyük toprak ağaları döneminde dünyası karararı işçiler, emekçiler, kendilerinin gerçekleştirdiği bir devrimle mutlu olmuşlar, refaha kavuşmuşlardır.

Ama bu devrimi yapmak kolay olmadı. Uzun yıllar can ve kan pahasına verilen bir mücadeleyle bu devrim gerçekleşti. Önce işçilere, emekçilere kurtuluşun yolunu gösteren Marks ve Engels'in eserleri Rusça'ya çevrildi. Bu eserler okunarak, tartışılarak, bir dizi süreçlerle işçiler örgütlenerek işçi sınıfının partisi oluşturuldu. İşçileri ve emekçileri bu partide örgütlemek için zahmetli, bir o kadar da zor bir işe girişildi, ama zorluklar kimseyi yıldırmadı. Bu partide örgütlenen işçiler, ilk önce çarlığa darbeler indirmeye başladılar ve çarlığı yıktılar. Sonra da burjuvazinin iktidarını yıktılar. Yurdun dört bir yanında içinde siyasal taleplerin de olduğu grevler, mitingler yapıldı. Burjuvazinin bu grevlere, mitinglere tepkisi sert oldu. Bu grevler, mitingler burjuvazinin kolluk kuvvetleri tarafından kanla bastırıldı. Pek çok kişi öldürüldü, tutuklandı.

7 Kasım 1917'de işçiler, emekçiler iktidarı ele geçirdiler.

Devrimin gerçekleştiği yılda 1. Dünya Savaşı devam ediyordu. Gerçekleşen bu devrim sayesinde 1. Dünya Savaşı sona ermiş, emperyalizme ve burjuvaziye karşı proleter

devrimlerin yolu açılmıştır. Ancak 1953 yılından sonra başa gelenler işçilerin, emekçilerin komunizme gidisine son vermişler, devrimin kazanımlarını tek tek yok etmişlerdir. Bu da 1990 yılında SSCB'nin yıkılmasına neden olmuştur.

SSCB yıkılmıştır. Ama sosyalizm ölmemiştir. Sömürenin olmadığı, açlığın, yoksulluğun, barbarlığın olmadığı özgür, eşit bir dünya sunan sosyalizm ölmemiştir. Ezen ve ezilen olduğu sürece de ölmeyecektir.

89 yıl önce gerçekleşen Ekim Devrimi yolumuzu aydınlatıyor. Bizi kopmaz bağlarla hedefimize bağlıyor.

Tüm işçilerin, emekçilerin devrimi kutlu olsun.

CTP VE AKEL'İN ANTI-EMPERYALİSTLİĞİ

CTP ve AKEL Mağusa İlçe Örgütleri, DAÜ Beach Club'ta geçtiğimiz hafta "Barış İçin Birarada" sloganıyla bir dayanışma gecesi düzenledi.

Geceye CTP Genel Başkanı ve Başbakan Ferdi Sabit Soyer ile AKEL Genel Sekreteri Dimitris Hristofiyas başta olmak üzere, CTP Mağusa İlçe Başkanı Okan Dağlı, AKEL Mağusa İlçe Başkanı Nikos Yuannu, milletvekilleri ve partililer katıldı.

500 civarında kişinin katıldığı gecede, Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum folklor ekipleri oyunlar oynadılar.

Gecede bir konuşma yapan Başbakan Ferdi Sabit Soyer, Kıbrıs'ın ortak vatanları olduğunu ve başka vatanları da olmadığını, artık adada Türk veya Rum'un kanının akmasını gerektiğini belirterek, Kıbrıs'ta milliyetçiliğin, bağnazlığın ve şovenizm rüzgarının esmemesi için herkesi barış ve insan sevgisi için Kıbrıs'ı barışın kalesi yapmaya çağırdı.

Konuşmasına CTP ile AKEL arasında bazı farklılıkların olduğuna ve buna rağmen, temel hedefe gitmek için Kıbrıs'ta bir arada çalıştıklarını ancak Kıbrıslı Rumlarla Kıbrıslı Türkler'in bağımsızlık mücadelesini birlikte veremediklerini söyleyerek devam eden Soyer, TAKSİM ve ENOSİS gibi milliyetçi amaçların emperyalizmin böl-yönet politikası olduğunu ve iki toplum arasında kin, nefret ve şovenizm soktuğunu kaydederek, bunu tersine çevirmek ve adanın birleşmesi için yelken açtıklarını ve doludizgin gitmeye devam edeceklerini belirtti.

AKEL ile aralarında olan siyasi sorunların karşılıklı tavizlerle

aşılacağına da altını çizen Soyer sözlerine şöyle devam etti;

"Kıbrıslı Türk için iki bölge bir çözüm olgusu çok önemlidir. Bu yüzden yabancıların bir anlamda adaya müdahale etmesini istemeyiz. Kıbrıs'ta askersizleştirme temel hedefimizdir, bu nedenle Kıbrıs Türk halkı çözüme evet dedi. Üzülerek söyleyeyim, Kıbrıs'ın AB üyelik sürecinde, İngiliz üstleri ve garantiörlüğü yeniden teyit edildi. Dolayısıyla bir çözümde, Kıbrıs'ın bu üyelik kararlarını dikkate alarak, çözümü gerçekleştireceğiz, bunları tartışacağız."

AKEL Genel Sekreteri Dimitris Hristofiyas ise konuşmasında yabancıların değil, tüm Kıbrıs halkının

çıkartlarına yanıt verecek çözümün Kıbrıslı Türkler ve Rumlar'ın birbirlerine güven duygularının gelişmesiyle mümkün olabileceğine inandıklarını

söyleyerek, bulunacak federal bir çözümde iki toplumun siyasi eşitliğinin temel alınacağını belirtti.

Dikkatimizi çeken bir nokta var; CTP ne zaman AKEL'le ortak etkinlik düzenlese, ağızdan emperyalizm, emperyalist oyunlar, halkların kardeşliği, anti-şovenist söylemler eksik olmuyor. Ancak CTP'nin birlikte çalışmak, şovenizme geçit vermemek, Kıbrıs'a yabancıların müdahalesini engellemek, bağımsızlık için birlikte mücadele etmek söylemlerinin altının tamamen boş olduğunu görmemek için sanıyoruz ki siyasi bir kör olmamız gerekir.

Çünkü CTP'nin ortak vatan için ortak mücadele söylemini tamamen terkedip, Kıbrıslı Türk ve Türkiyeli burjuvaların çıkarları için, Euro-Taksimci bir siyasetin peşine bir zorunluluk olarak takıldığı açıktır. CTP'nin artık burjuva çerçevede bile bir anlaşmaya yaklaşması, bunun için

çalışma yürütmesi gibi bir durumdan ziyade, KKTC'nin tanıtılması, tanınması, Güney Kıbrıs ile rekabetin sertleştirilip, sorunun git gide şovenizm zemininde tartışılması gibi sorunlar gündemindedir.

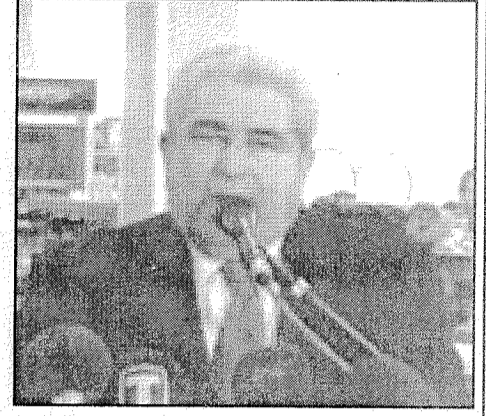
Soyer'in emperyalistlerin böl-yönet politikalarına, emperyalistlerin ada üzerindeki oyunlarına söyleyecek tek bir lafı bile olmamak durumundadır. Çünkü Soyer'in tüm söylemleri ve pratikteki duruşu, TC ile birlikte, TC'nin dış siyasetine bağımlı olarak hareket ettiğinin göstergesidir. Bugün TC ile imzalanan ekonomik paketler, bunlara bağıntılı olarak hergün yaşanan zamlar, halkın hayat standardının her geçen gün daha da zayıflatılması, adanın kuzeyini işgal

eden TC ordusuna karşı en ufak bir itirazda bile bulunulmaması, aksine TC'nin işgalini meşru, mazur ve hukuki gösterme çabaları Soyer'in sözde anti-

emperyalist söylemlerini geçersiz kılmaktadır. Kıbrıs'ın kuzeyindeki burjuvaların mal-mülk sorunu üzerinden trilyonlar elde etmesine, tüm büyük işletme ve arazilere el koymak suretiyle son veremeyen bir hükümetin, ne halkların kardeşliğinden, ne de anti-emperyalizmden bahsetmesi mümkün değildir, samimi değildir.

Aynı şekilde AKEL'in de birlikte yaşamak, ortak mücadele, bağımsızlık türünden söylemlerinin de altı boştur. Çünkü AKEL'in anti-emperyalizmden anladığı, kuzeydeki TC işgalinin ortadan kalkmasından ibarettir. Kimi zamanlar söylemlerini sertleştirerek adadaki tüm yabancı üs ve askerlere karşı olduğunu söyleyen AKEL, kendisi hükümet olmasına rağmen ne İngiliz, ne de Yunan üslerine karşı bir mücadele içine girmemekte, aksine "uluslararası hukuk" paravanını kullanarak, bunları ehven-i şer olarak görmektedir. AKEL'in bugün Kıbrıs

Cumhuriyeti'ni bağımsız bir ülke olarak görebilmesi bile, AKEL'in İngiliz, Yunan ve AB'ye gözlerini nasıl kapadığını göstermesi açısından iyi bir örnektir.

AKEL ile CTP birlikte çalışıp, yabancıların Kıbrıs'a müdahalelerini önlemek, adayı yeniden birleştirmek ve ortak, kardeşlik ve gönüllü işbirliği içerisinde yaşayıp ilerlemek istiyorlarsa, öncelikle savundukları stratejileri değiştirmek zorundadırlar. Bunca zamandır iki bölge, BM şemsiyesi altında, burjuva görüşmeler üzerinden, AB üyesi federal Kıbrıs ortak stratejisinde bir türlü ortaklaşmayan bu iki hükümet partisi, bu siyasetin hem CTP ve AKEL arasında düşmanlık doğmasına, hem de Kıbrıslı Türkler ve Rumlar'ın karşı karşıya getirilmesine yaradığını farketmek zorundadırlar. Eğer birlikte iş yapılırsa, Kıbrıslı burjuvalar ve dış emperyalist güçlerin çıkarları doğrultusunda iş yapılmamak zorundadır. Şu veya bu emperyalist gücün yanında, onların sözcüsü ya da yerel maşası olarak kullanılmamak gereklidir.

Partilerimiz ortak hareket etmek istiyorlarsa,

Partilerimiz Kıbrıs'ı birleştirip bağımsızlaştırmak istiyorlarsa tek bir ortak dilden konuşmak zorundadırlar.

O da Kıbrıs işçi sınıfının ve emekçilerinin ortak dili!

Çünkü emperyalistlerin ortak dili, birbirlerini yeme ve aba altından sopa göstermek üzerine kuruludur.

Çünkü emperyalistlerin ortak dili, kendi çıkarları uğruna halkları birbirine katlettirmektir, kendi çıkarlarını birbirlerine dayatmaktır.

KÖR ÖLSÜN AMA BADEM GÖZLÜ OLMASIN

Türkiye siyasetinin Karaoğlan'ı, geçirdiği beyin kanaması sonucu tedavi gördüğü GATA Askeri Tıp Akademisi'nde yoğun bakımdayken 81 yaşında yaşamını kaybetti. Bülent Ecevit'in ölümü, Türkiye medyasında büyük yer tuttu. DSP'liler, sevenleri, siyasi rakipleri, TC bürokrasisi, Ecevit'e "son görevlerini" yerine getirerek onu devlet töreniyle uğurlayacaklar. Peki, yerlere göklere sığdırılmayan, "büyük devlet adamı ve dürüst insan" olarak anılan ve böyle anılması için neredeyse gayret sarfedilen Bülent Ecevit'i nasıl değerlendirmek gerekli? Bülent Ecevit, TC'nin resmî ideolojisinin, sermaye düzeninin önemli partilerinden birinin, CHP'nin önce milletvekili, sonra da Genel Başkanı olarak siyaset sahnesine çıktı. 1972 yılı, hem Bülent Ecevit'in CHP lideri olarak siyaset arenasında esaslı bir boy göstermesi, hem de 1968'lerle başlayarak toplumsal muhalefetin yükseldiği yıllardan biriydi. Dönemin CHP'si ve Bülent Ecevit'i eskiden olduğu gibi Türkiye'nin emperyalizmle olan bağlarının koparılması değil sağlamaştırılması, sermaye iktidarının devrilmesi değil ayakta tutulması, işçi ve emekçilerin sömürüden kurtulması değil kapitalist cenderede daha da sıkılması siyasetinin tutarlı izleyicisi oldu. Bülent Ecevit'in başında olduğu CHP hükümetinin o dönemde en önemli icraatı ise hepimizin yakından bildiği 1974 Kıbrıs çıkartmasıydı. "Biz sadece Türkler'e değil, Rumlar'a da barış getirmek için adaya gidiyoruz" sözü hala daha akıllarda olan Ecevit'in Kıbrıs'a getirdiği barışın 32 yıldır bölünmüşlük, parçalanmış ya da göç eden aileler, yok olan yaşamlar ve özellikle tam bir karmaşa-kaosa dönen mal-mülk sorunu ile Kıbrıs'ın kirliliği ilişkiler yumağı haline getirilmesi olduğu, bugün yaşanarak, hem de 32 yıldır yaşanarak görülmüştür. TC'nin 1960 Londra Anlaşması'nda elde ettiği (ABD emperyalizminin de desteğiyle) burjuva-emperyalist garantörlük hakkını kullanmak, Bülent Ecevit'e "nasip oldu". "Büyük kumandan" Ecevit'in "komutasındaki" TC ordusu adayı işgal ettiğinde hızını alamayıp İngiliz kontrolündeki Lefkoşa Havaalanı ve Dikelya Üssüne girip, gereken uyarı (!) anında aldığı kalibresini bilip geri çekildiyse de bu durum, Ecevit'in "milli kahramanlığına" ve "fatihliğine" halel getiremezdi elbette. Ne de olsa hiç kimse emperyalist dünyayla işbirliği içinde Kıbrıs'ın bir kısmının TC tarafından işgal edilmesi gibi büyük bir "millî zaferi" böylesi "küçük" olaylarla

gölgeleyemezdi! İngiliz'e, ABD'ye boyun eğen lokal emperyalist bir faaliyetin gerçek yüzünü teşhir etmek, vatan hainliği olurdu olsa olsa... İşte Ecevit'in "Kıbrıs fatihi" ünvanının hikayesi... Emperyalistler yazdı, o oynadı, bu tiyatroyu gelirden de belli bir hisse aldı TC sermayesi adına... Kuzey Kıbrıs'ın TC'nin arka bahçesi olarak kullanılması, yönetimin, denetimin ve üretimin TC'ye tâbi kılınmasının perde önündeki uygulayıcısı, TC sermaye ve asker çevrelerince elbette "Karaoğlan" ilan edilecekti... Geçmişten bugüne dezenformasyon ve burjuva propaganda, kitlelerin önüne hep Malkoçoğulları, Tarkanlar, Battal Gaziler ve elbette Karaoğlanlar çıkartmıştır. Ecevit'i bunlardan birisi olarak değerlendirmek gerekiyor. Dönem, 74 sonrası Ecevit'li CHP'nin hükümetin başına getirilmesi dönemidir. Dönem, toplumun geniş yığınları arasında mevcut sisteme karşı hoşnutsuzluğun, kimi zaman başkaldırıların, grevlerin, dev mitinglerin, toprak işgallerinin yapıldığı dönemdir. Dönem çizgisinin doğruluğu-yanlışlığı farklı bir konu olan, ama işçi ve emekçilerin CHP, TİP gibi düzen partilerinden kopuşa meylettikleri dönemdir. Emperyalizm ve yerel burjuvazi, geniş yığınlar arasındaki bu "tehlikeli" sapmayı zamanında fark eder ve kitlelerin düzenle olan çelişkilerini yumuşatacak, onları sahte vaatlerle oyalayacak, onların umutlarını, arzularını, düzen içi partilerine yedekleyip oluşan muhalif harekete "soldan" ya da Ecevit'in deyimiyile "ortanın solundan" da bir darbe vuracak bir kahraman yaratmaya girişir. İşte Bülent Ecevit, meşhur Karaoğlan karşınızdaki! Kahraman Karaoğlan, Kıbrıs işgalinin de etkisiyle tekrar hükümete gelir. Neler vaadeder miting meydanlarını dolduran kitlelere? Demokrasi vaadeder örneğin, ama her köşe başında, her karakolda, her grev çadırında, her üniversitede insanlar faili belli (!) olarak katledilmeye devam edilir. Köylüye toprak vaadeder örneğin, ama toprak ağalarının mali-siyasî gücü de onu o koltuğa taşıyanlar arasındadır ve insanlar ya ölümcül marabalığa devam eder, ya da kente göç edip bu sefer de modern sömürü ağına takılır. Aydınlar günler yürümeyi vaadeder örneğin, ama ülke emperyalistler ve onların kolluk kuvvetlerince, paramiliter- kontra güçler ve sivil faşistler tarafından her gün daha da karanlığa sürüklenir. Büyük Atatürkçü, laik Karaoğlan'ın

koalisyon ortağı, yeşil sermayedar, şeriatçı Erbakan'ın MSP'sidir... Dönemin Türkiye'sinde Kontr-Gerilla tartışmaları gündeme otururken, Kontr-Gerilla 12 Mart'ta Ziverbey köşkünde adam keserken, 1977 1 Mayıs'ında onlarca insanı katlederken, Çorum'u, Maraş'ı kan gölüne çevirip provokasyon ortamı yaratırken, Ecevit'in birkaç komutana lâf arası Kontr-Gerilla'yı sorup köşesine çekildiği bir hükümettir baştaki... Dönem, zamlarla, emperyalist ekonomik paketlerle emekçilerin her geçen gün daha da yoksullaştırıldığı dönemdir... İşte halkçı Ecevit'in halkçı faaliyetleri budur... 12 Eylül sonrası yasaklı liderlerindendir Bülent Ecevit. O da diğer rakipleri gibi inzivaya çekilir. Eşi Rahşan Ecevit, DSP'yi kurarak yeniden siyaset sahnesine girer. Perde gerisinde kuşkusuz Bülent Ecevit vardır. 1989 seçimlerinde (artık siyasî yasaklı değildir) partisi barajı aşamayan Ecevit, siyaseti bırakma kararı alır. Partililerin yoğun "baskısı" sonucu tekrar DSP'nin

başına geçer. Siyasî "kaderi" onu bu kez MHP ile koalisyon oluşturmaya iter. Erbakan'la koalisyon için konan gerekçeler neyse, MHP koalisyonun gerekçeleri de odur; "Meclis aritmetiği" "Hükümette tamamen sağcılar yok. Biz dengeyi sağlıyoruz" 1999'da Öcalan'ın yakalanmasıyla Ecevit yeniden

Karaoğlan oluverir. Baskı altında tutulan bir ulusun milli kurtuluş mücadelesini "bölücü terör, vatanın bölünmez bütünlüğü" gibi burjuva-faşizan söylemlerle değerlendirmekten çekinmeyen Ecevit, Öcalan yakalandığında kürsüden şu sözleri sarfediyordu; "Şehit analarının gözü aydın!" Ecevit, işçi sınıfının çıkarlarına karşı sermayenin yanında olduğu gibi, rejim tarafından aşılınmaya çalışılan Türk-Kürt düşmanlığı yangınına bir kez daha körükte gidiyordu... 2000 yılının 19 Aralık'ında insanlık düşmanı bir suç olan F tipi hapisanelere, siyasi mahkum ve tutukluların sevk edilmesi için devletin tüm ülke çapında gerçekleştirdiği cezaevi katliamlarında, hükümette yine "halkçı" Ecevit vardı. Cezaevlerinde kimyasal silahlarla, dozerlerle, makinalı tüfeklerle katledilen devrimcilerin bedelini hiç bir zaman ödeyemeyecek olan Ecevit'i, kapitalizmin büyük ve kaçınılmaz krizlerinden birisi koltuğundan edecekti. 2001 yılında yaşanan kapitalist büyük ekonomik krizin faturası, Ecevit'in başında patlayacaktı. Oysa krizin tek nedeni,

kapitalist üretim ilişkileriydi. ... Ecevit'in artan homurdanmalar karşısında bulduğu tek "çözüm" ise yine sistem içiydi... Dünya Bankası memurluğu yapan bir liberal, Kemal Derviş, Ekonomi Bakanlığı'na getirildi. İşte Ecevit'in kapitalist ekonomik krizden kurtulmak için sarıldığı can simidi; burjuva-kapitalist bir Bakan! Ecevit'in siyasi hayatı, genel bir özetle bu şekilde ilerledi. Geçtiğimiz yıllarda DSP Genel Başkanlığı'nı bırakıp köşesine çekilen Ecevit, ülkenin gördüğü burjuva devlet adamlarından birisi olarak "tarihe geçti". Ecevit'in ölümüyle birlikte hem medya ve Türkiye siyasi arenasında, hem de ülkemizde onun ne kadar önemli bir devlet adamı, ne kadar olgun, mütevazı, duyarlı, duygulu ve dürüst birisi olduğu üzerine yayınlar yapıyor. Cumhurbaşkanı Talat'tan tutun da, diğer birçok partiye kadar Ecevit, öve öve bitirilemeyecek denli büyük bir siyasi kişilik olarak yansıtılıyor. Yazıda belirttiğimiz olaylar ve bunlarda Ecevit'in rolüne değinilmekten özenle kaçınıyor. Yaşanan siyasi ve ekonomik gelişmeler, bir belgesel ayarında, gayet "objektif" bir şekilde sunuluyor. Ecevit'in Karaoğlan, daha doğrusu ABD'nin oğlanı (kara ya da ak!) olduğu gerçeği bir şekliyle gizlenmeye uğraşılıyor. İşçinin, emekçinin sırtına binen zamlar, hayat pahalılığı, geleceksizlik ve sömürde, Ecevit'in 50 yıllık siyasi yaşamında hiç parmağı olmamış gibi davranılıyor. Ölümüyle birlikte tüm mesele onun dürüstlüğü, yerli marka makam aracı kullanması, duygulu şiirleri, Rahşan'a olan aşkı ve mütevaziliği üzerine düğümlemeye çalışılıyor. Tema ise şu noktada düğümleniyor; "Günahıyla sevabıyla iyi adamdı" Oysa bilinmeli ki bir ülkenin başına geçenlerin siyasi dürüstlüğü, tüm kişisel özelliklerin üstündedir! Yazımıza konu ettiğimiz yaşanmışlıkların hiçbirini aklayabilecek bir sihir değildir kişisel dürüstlük veya kişisel özellikler! Nasıl ki Hitler'in hiç sigara ve alkol içmemiş, hayatında bir defa olsun geneleve gitmemiş, evlilik dışı ilişkisi olmamış, düzenli spor yapan ve eşine düşkün bir eş olması, onun insanlık tarihine kara bir leke olarak geçmesini önlemiyorsa, Bülent Ecevit'in kişisel özellikleri de onun Türkiye halklarına, işçi ve emekçilerine karşı suç işleyen sermaye ve emperyalizm cephesinde yer almış birisi olduğu gerçeğini gizlememesi gerekiyor! Kısacası, bu sefer kör öldüğünde badem gözlü ilân edilmemesi gerekiyor... Tıpkı diğer körlerde olduğu gibi...

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Posta Adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sok.

No:5 Kızılbaş Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7

K.Çiftlik Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 74 872

E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net